

Olv.: Ter 18,1-10a – Kol 1,24-28 – Lk 10,38-42
Mária és Márta

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Komolyan vesszük azt, amit most énekeltünk? “Jobb a Te házában egy nap, mint ezer máshol”. Jó túlzás, legyünk őszinték. De ezzel azt mindenképpen kifejezzük, hogy szükségünk van azokra az időkre, amiket az Úr házában eltöltünk. Ezek nélkül az idők nélkül az összes többi idő félő, hogy céltalanságba fut. Oda kell hallgatni az örök érvényű igazságokra, ha meg akarjuk menteni az időt. Ha meg akarjuk menteni az életünket, ha ki akarjuk menteni a mindennapok szürkeségéből, a mindennapok tevékenységéből, hajszájából.

Ezt a szentmisét egy édesanya hálaadásának a figyelembevételével ajánljuk fel, akinek az egyik gyermeke csak 16 esztendőt élt, baleset áldozata lett. Szeretné megköszönni ezt a 16 évet. Ezen is el lehet gondolkodni. Neki ennyi jutott ennek a fiatalnak a földi életből. Az édesanyjának ennyi jutott a gyermekéből. Ez is elgondolkodtató, hogy mekkora ajándék, amikor Isten gyermekkel ajándékoz meg bennünket és mekkora ajándék, ha láthatjuk az élet kibontakozását, kiteljesedését. Tele vagyunk hálával, ha igazán őszintén Isten felé fordulunk.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Megpróbálom megvilágítani, hogy valamit is felfoghassunk ebből az evangéliumi történetből. A legtöbb ember egyetért Mártával, az ő zsörtölődésével, az ő kifakadásával. Pedig ez a történet másról szól, nem arról, hogy mi szavazunk: Márta vagy Mária. A hagyományos bibliamagyarázat sajátos üzenettel áll elénk. Ezt a fajta magyarázatot mintha a mai világ, az újkor felülbírálná. Ez a hagyományos magyarázat arról szól, hogy két ember példájában a kétfajta hitértelmezést állítja elénk Krisztus. Márta a gyakorló, az aktív keresztény szolgálónak a példaképe. Mária a szemlélődő életmódot jeleníti meg.

Más fogalmat is használhatok: két életstílusról van szó. Ez még mindig a hagyományos bibliamagyarázat üzenete. Márta a világban élő ember szolgálatát és tevékenységét mutatja be. Mária a kolostorok életébe vezet el bennünket. Azt gondolom, ez a válasz nagyon-nagy leegyszerűsítése a kérdésnek. A Szentírás-magyarázók is feszegetik ennek a válasznak az értelmét. Ráadásul Jézus még hozzátette a kérdező Mártának adott feleletében: “Mária a jobbik részt választotta.”

Ez a világ amelyben mi élünk egy szekularizált világ. A Szentírás-magyarázók szembesülnek azzal, hogy ebben a világban mi az üzenete ennek a történetnek? Ez a szekularizált világ minden erejét felhasználva, minden eszközt bevetve a kontemplatív szerzetesi élet elsorvasztására törekszik. Nem látja ennek a fajta életnek az értelmét. Gondoljunk csak arra, hogy a kalapos király Magyarországon is annak idején mindezeket a szerzetesközösségeket megszüntette, úgymond nincs ezekre szükség. Nincs értelme az ő

létüknek, az ő életüknek. Meghagyta azokat, amely közösségek konkrét karitatív cselekedeteket végeztek az emberek javára, az emberek szolgálatára.

Az emberek lelki éhsége.

Mégis ebben a világban amelyben mi élünk, sajátos jelenségekkel találkozunk. Ugyan adva van ez a világ amelyben élünk, amely semmire sem becsüli ezt a fajta életmódot, feleslegesnek tartja, ugyanakkor ebben a világban élő emberek **lelki éhsége** egészen sajátosan mutatkozik meg. Valamilyen fajta áramlatot tapasztalunk, egy elindulást az ilyen kolostorok világa felé, ahol emberek - akik tehetik – megállnak, elidőznek és felüdül a lelkük. Sajátos megnyilatkozása ez a világnak és sajátos megnyilatkozása a világban élő embereknek, akik talán azonosulnak is a világ azon megállapításával, amit mond ezekkel a közösségekkel kapcsolatosan.

Amikor a lélek lélegzik.

Ennek a világnak alapélménye az, *hogy nincs időnk*. A tevékenység - talán még mondhatom így is: a hajsza - határozza meg az életünket. Ha néha megállunk ebben a hajszában, akkor azt az időt, ami a megállásnak az ideje szinte hiábavalónak tartjuk és majdnem, hogy sajnáljuk és elvesztegetett időnek gondoljuk. Ugyanakkor ebben a világban ez a jelenség, - amit említettem, - jelen van. Valaki ezt így fogalmazta meg: kellenek olyan pillanatok, kellenek olyan idők, órák, napok ha lehetséges, amikor az ember nem a tüdejével lélegzik, hanem a lelkével. Érdekes megfogalmazása ez az ember problémájának. Egészen sajátos gondolatok támadhatnak bennünk, amikor egy ilyen megállapítással találkozunk.

Ha fölmegyünk Dobogókőre és az ember megáll ott a hegytetőn, akkor valóban szinte ízlelni lehet a levegőt, ami az ember tüdejébe áramlik, főleg akkor, amikor ilyen nagy városból megyünk oda föl. Nagy ötlet, hogy a jezsuiták odatelepítették azt a lelki központjukat, **ahol a lélek lélegzik**.

A mai világban amikor az evangelizációról beszélünk, az evangélium továbbadásáról beszélünk, ahogy végeredményben ez a történet is arról szól, hogy Mária azért választotta a jobbik részt, mert élt ezzel az alkalommal, hogy az örök érvényű igazságokat hallgassa Jézustól. A mai hívő gondolkodók mondják, hogy az Egyháznak jobban kellene figyelnie arra, hogy az embereknek ezt a fajta igényét kielégítse.

De valójában az igazi üzenet nem ez. Ez a néhány gondolat a hagyományos bibliamagyarázatnak egyfajta továbbvitele a mi korunkban. Egyik az aktív, karitatív életképnek a megjelenítése, a másik az eszmélődő, szemlélődő életképnek a megjelenítése. Az Egyház mindig ezt a másodikat helyezte előtérbe. Most ne vizsgálgassuk azt, hogy miért, hogy mennyire van igazuk és mennyire nincs. Régen ezt egyértelműen így fogalmazták meg. Ma megkérdőjelezzük.

Miről van valójában szó ebben a példázatban?

Valójában a mi keresztény méltóságunkról van szó.

A keresztény ember méltóságáról van szó. "Keresztény ember, ismerd fel végre méltóságodat!" - hangzott már az egyházatyák felhívása is. Nem jutottunk elég mélyre a keresztény felfogásunk megfogalmazásában, keresztény felfogásunk megélésében, átélésében. Ismerd fel a méltóságodat keresztény ember, ez azt jelenti, hogy feladatod van a krisztusi Test felépítésében. Feladat. Ebben áll a méltóságod. Az Egyháznak lehetsz a tagja és az Egyházat építheted, amely Krisztus titokzatos Teste, amely által Isten jelen van a világban.

***Ismerd fel méltóságodat,
hiszen szeretheted és szolgálhatod az Istent.
Szeretheted és szolgálhatod!***

Isten különböző karizmákat ad az embereknek.

Márta problémája pontosan ebben van. Valamiképpen ő ezzel a zsörtölődésével, panaszkodásával lesüllyesztette a szeretetét. Ráadásul még csak nem is kapott bátorítást Jézustól. Jézus hagyta, hogy szolgáljon. Ezzel a történettel kapcsolatosan ezen kell elgondolkodnunk. Azt meg vegyük tudomásul, hogy az Isten különböző szolgálatokat ad az embereknek ebben a nagy műben. Különböző karizmákat ad az embereknek ennek a nagy műnek a szolgálatában és ezt ne kérjük Rajta számon. Nincs hozzá jogunk. Mi tapasztalunk valamilyen fajta egyenlőtlenségeket. De ha ezek az Isten részéről történnek és nem mi emberek hozzuk létre, akkor nincs jogunk a kétségeskedésre.

Gondoljunk például egy ilyen esetre, amikor Jézus Péterrel beszélget. Arról szól, hogy Péter miképpen hal majd meg és dicsőíti meg az Istent. Akkor Péter elkezd akadékoskodni és kérdezi, hogy mi lesz Jánossal. Jézus majdnem keményen válaszol: "Mi dolgod ezzel? Te kövess Engem. Péter ne akard ezt tudni, az az Isten dolga." Mi se akarjuk mindig minden áron tudni azt, mit miért tesz az Isten és miért van az, hogy neki olyan szolgálatot jelöl ki, a másiknak meg másfajta szolgálatot jelöl ki.

Az értékeknek is más a rendje az Isten világában.

Barátkozzunk meg ezekkel is, hogy elmélyülhessünk keresztény méltóságunkban. Gondoljunk arra, amikor Jézus ott ül a templomperselynél és nézi, hogyan dobják az emberek a perselybe az adományokat. Jönnek a gazdagok, bedobják a pénzüket és jön a szegény, aki csak két fillért dob be. Jézus azt mondja, hogy az ő két fillérje sokkal de sokkal többet ér a gazdagok aranyainál. Miért? Mert azok a feleslegükből adtak, ez meg mindenét odaadta, - mondta Jézus. Vagy gondoljunk arra, amikor egy szombati napon Jézus az apostolokkal vetés között megy és az apostolok csipegetik a kalászosok szeméit. A farizeusok ezen fönnakadnak, mert szombati napon ilyet nem lehet tenni. Akkor Jézus ehhez hozzáfűzi a maga magyarázatát és azt mondja:

"Irgalmasságot akarok és nem áldozatot!"

Döbbenetes, ha ezekre a másfajta mértékekre odafigyelünk. Amikor a szolgálatokat nézzük ebben a nagy műben, akkor nem hasonlíthatja össze az ember magát a másikkal, a maga szolgálatát a másik szolgálatával. Abban az esetben, ha a krisztusi Test építéséről van szó, - tévedés ne legyen, nem a mindennapi feladatainkról, hiszen ott lehet, hogy össze kell hasonlítani, - az isteni műről, amelybe az embernek magát kell bevetnie.

Egy izgalmas kérdés: A munka öröme.

Az ember azt tapasztalja, hogy az emberek teszik a dolgukat, munkálkodnak és nem látják munkájuk értelmét. Amikor azt tapasztaljuk, hogy az emberek nem örömmel végzik a munkájukat. Pedig a *munkát csak örömmel lehet végezni*. Örömmel, hogy legyen értelme.

Másik kérdés: a szolgálat lelke a szeretet.

Itt az Isten országának az építéséről van szó, amelybe beveti magát az ember. Más-más módon, más-más területen, *ahogy arra az Isten szólítja*, nem az ő elképzelése, elgondolása, kényelme, vagy akármilyen. Mert ha az ember ezt nem így nézi, akkor elveszíti a szolgálat lelkét. Elveszítheti azt,

ami a szolgálatra lendíti az embert, a szeretetet.

Pál apostol mondja a korintusiaknak: “Ha az életemet adom és mindenemet odaadom, akkor sincs semmim, ha szeretet nincs bennem.”

Testvérek!

A mai vasárnapon gondolkodjunk el azon,
miben áll a mi keresztény küldetésünk, a mi keresztény méltóságunk.
 Ez azt jelenti, hogy
 Istent szerethetjük és szolgálhatjuk.
 Nagyon vigyázzunk arra, hogy
 ennek a szolgálatnak a lelke a szeretet.
 Ha valóban ez határoz meg mindent,
***akkor ennek a szolgálatnak a gyümölcse az, hogy
 egyre inkább épül Isten országa ezen a földön.***

Érdemes ezen is elgondolkodni, hogy új és új közösségek jöttek létre. Gondoljunk Teréz Anya közösségére. Ezek a közösségek mind az Egyház szociális elköteleződését fejezik ki. Fölsírták, hogy az evangéliumot leginkább ezáltal tudják hirdetni és életszerűvé tenni. Ugyanakkor van egy fajta lelki éhsége is a mai világ emberének. Keresi azokat a helyeket és keresi a csendet, ahol valóban a lelkével értekezhet. Ez azért jó, mert bátoríthat bennünket, hogy nincs veszve minden.

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Nem egyszerű ennek a két életstílusnak – amit Márta és Mária személye jelenít meg – az összeegyeztetése. Azért ne felejtsük el, hogy szent Benedek és az ő közössége Európa kereszténnyé válásának az útjára ezt az igazságot hirdette meg: “Imádkozzál és dolgozzál!” Kérem, ne azon tépelődjünk, hogy Márta, vagy Mária!

“Ora et labora!” Ez olyan, mint a madárnak a két szárnya. Ha repülni akarunk, keresztény hivatásunk szerint akarunk az Egyház építésén fáradozni, akkor mindkét szárnyunkra szükségünk van. Az pedig már a Lélek művészete, hogy az arányokat is megtalálja az ember.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Ma szent Hedvigre is emlékezünk, elsősorban mi magyarok. Vasárnap megelőz minden ilyen megemlékezést. Vasárnap elsősorban Krisztusra figyelünk, aki értünk szenvedett, meghalt. Megváltott minket. De azért most az áldással vigyük magunkkal szent Hedvig emlékét, példáját is. Közülünk való, de szentként lett testvérünk.

+ Á L D Á S +